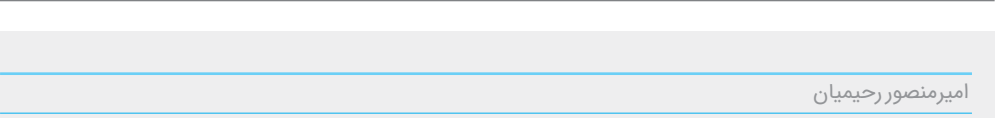


نقاشی کردن با دوربین عکاسی

گفت و گو با مهری عزتی مقدم، نقاش و عکاس جوان مشهدی، به بهانه برگزاری ۲نمایشگاه در زمینه عکاسی و نقاشی در مشهد و تهران



امیرمنصور رحیمیان

ذات هنر برخلاف آنچه برای بیشتر آدم ها تعریف و تعبیر می شود، به تولید کردن محصولی با رعایت تمام قالب های بصری گفته نمی شود. یعنی نمی توان به محصولی که صرفا فرم های زیبایی شناسانه و تکنیک مناسب را داراست ولی خالی از مفهوم، اجرا شده است. یک اثر هنری گفت. هنر درحقیقت زبانی برای بیان مفهومی خاص است. فلسفه تولید یک اثر هنری، تمام چینش ها، رنگ گذاری ها، ترکیب بندی ها و مفاهیم دیگر را در آن اثر، توجیه می کند. به عبارت دیگر، علت در تولید اثر هنری، مهم تر از تکنیک و نحوه بیان آن است و هنرمند کسی است که ضمن داشتن علت برای کارش، بتواند سبک و شیوه بیان مناسبی هم برای محصولش پیدا کند. حالا این شکل بیان هر چیزی می تواند باشد، گاهی شعر و ادبیات و گاهی نقاشی و عکاسی و بقیه اشکال آن. هنرهای تجسمی چون قوم خویشی نزدیکی باهم دارند و از یک آشنخور آب می خورند، راحت تر می توانند کنار هم بنشینند و هرچند در جزئیات با یکدیگر متفاوتند، در مبانی و اسلوب با هم یکسان هستند، به طور نمونه عکاسی قرابت زیادی با نقاشی دارد و هر دو از قالب های مشترک استفاده می کنند، گرچه زیاد بوده اند نقاشانی که به سراغ عکاسی رفته و سرخورده واگشته اند. ولی محدود آدم هایی هم هستند که در هر دو رشته موفق بوده اند، «مهری عزتی مقدم، یکی از همین هنرمندان جوان است، هنرمند جویای نامی که هنوز راه و فرصت زیادی برای آموختن و تجربه کردن دارد. او متولد بهمن۱۳۶۹ در مشهد و درس خوانده رشته هنرهای تجسمی، گرایش عکاسی است. در کارنامه هنری او شرکت در ۲۴نمایشگاه گروهی عکس و نقاشی و پذیرفته شدن در جشنواره های مختلف ملی و بین المللی عکاسی به چشم می خورد. نمایشگاه گردانی، فعال ادبی در حوزه شعر و داستان، سفیر انجمن اهدای عضو ایرانیان، مدرس هنر کودک(هنر خلق)، مدرس دوره های عکاسی و ویرایش عکس نیز در سابقه فعالیت های هنری او دیده می شود. با عزتی مقدم به بهانه برگزاری نمایشگاه انفرادی عکس «روی دور کند، در نگارخانه روند مشهد و نمایشگاه انفرادی نقاشی «اکران عمومی یک ماجرای خصوصی، در نگارخانه انتظامی تهران در ماه گذشته، گفت وگو کرده ایم.

● راهبای از مهندسی برق و تحصیل در هنر

مهری عزتی مقدم از ورود هنر به زندگی اش می گوید: از کودکی متوجه کشش درونی ام به هنر شدم. وقتی به هجده سالگی رسیدم و قرار شد رشته ای را برای ادامه تحصیل انتخاب کنم، به دلیل همین علاقه، رشته مرمت آثار باستانی را انتخاب کردم اما به دلیل مصلحت اندیشی خانواده ام، اجازه ادامه تحصیل در این رشته را پیدا نکردم و در رشته برق تحصیل کردم و تا آزمون دکتری پیش رفتم. در تمام این مدت از فضای هنری و مورد علاقه ام دور بودم و ارتباط من فقط محدود به مطالعه مجله آثار ادبی و کتاب هایی درباره هنر بود.

وی ادامه می دهد: یک روز به صورت جدی به هنر اندیشیدم و در کلاس های نقاشی استاد اسپهبدی ثبت نام کردم. بعد آن به کلاس های یگانه قدیریان رفتم و مدت یک سال، مبانی طراحی و رنگ را از او آموختم. از ابتدا هم به کارهای انتزاعی و آبستره و فرم گریز علاقه داشتم. ولی برای کسی که از ابتدا قواعد را یاد گرفته باشد، این یک نبرد همیشگی با خودش است. هنرمند شهرمان می افزاید، بعد از مدتی احساس کردم باید به صورت آکادمیک هنر را بیاموزم. در سال ۱۳۹۸ وارد دانشگاه شدم و در رشته هنرهای تجسمی، گرایش عکاسی مدرکم را گرفتم؛ البته عکاسی

● نقاشی بُعد غمگین

روح من است

عزتی مقدم درباره شیوه تولید اثر برای نمایشگاه های می گوید: من کاری خلق نمی کردم تا به نمایشگاه برسد، چون همه کارها با اندیشه و فلسفه ای به سرانجام می رسند. اولین مجموعه نقاشی ام با نام

«یک آدم عصبانی خندید، را حدود سه سال قبل شروع کردم و نتیجه اش هم نمایشگاه «اکران عمومی یک ماجرای خصوصی» بود.

عضو افتخاری انجمن توسعه هنرهای

تجسمی معاصر ایران ادامه می دهد: من

دو هنر عکاسی و نقاشی را به صورت موازی

پیش می برم که هر کدام قابلیت بیان

شکلی از شخصیت مرا دارند. این فرآیند

به آهستگی خود را در آثارم نشان می دهد.

وی با بیان اینکه نقاشی بعد غمگین روح

حرفه ای را از همان زمان شروع کردم. ولی این علاقه در من وجود داشت، ضمن اینکه از ایده های رشته مهندسی برق هم در آن زیاد استفاده کردم. مباحثی که در آن دوران خوانده بودم و می دانستم، خیلی غمگین بودند. به جرئت می شود گفت ۶۰درصد بازدید کنندگان

نمایشگاه نقاشی، در مواجهه با آثار تحت تاثیر قرار گرفتند. ولی همین موضوع برای نمایشگاه عکس، کاملا بر عکس است، آن قدر که حس شادی و حرکت از آثار این نمایشگاه متبلور است.

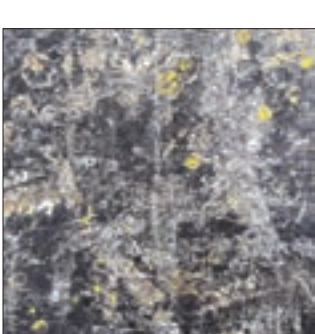
● تاثیر حسن شاعرانه بر آثار عکاسی و نقاشی

عزتی با اشاره به اینکه زندگی شاعرانه و حس و حال شاعرانگی در او وجود دارد، بیان می کند: طبیعی است که این حس در هر چیزی خودش را نشان بدهد، برای همین هم خیلی به صورت طبیعی و نرمال عکاسی نمی کنم. من در عکس هم مثل نقاشی،

فرم گریزم و بیشتر آثارم حول محور طبیعت و اشیای می چرخد. به مطالعه درباره تمام جنبه های سوزه، برای تمام ایده ها بسیار اعتقاد دارم و یکی از دلایل انسان گریز بودن آثار عکسم همین است. از آنجاکه بیشتر آدم ها دچار عجله و بی حوصلگی هستند، نمی توانی یک نفر را ساعت ها منتظر بگذاری تا عکسی را که می خواهی، از او بگیری، به همین دلیل هم تصمیم گرفتم نقش آدم ها را کمتر کنم. عضو اصلی فیاپ (انجمن جهانی عکاسی) در پاسخ به این پرسش که بیشتر، خود را عکاس می داند یا نقاش توضیح می دهد: نمی توانم انتخاب کنم. زمانی من با تمام وجود یک نقاش هستم و در زمان دیگر با تمام وجود عکاسم. ضمن اینکه عکاسی برای من خیلی مواقع تکلیف بوده است و مجبور بوده ام به انجام آن. ولی نقاشی بیشتر به روحم سنجاق شده است، البته دید من به عکاسی، قدری حرفه ای تر است و هر چند جواب دادن به این سوال برایم سخت است، باید بگویم که بیشتر عکاس هستم.

عزتی با اشاره به اینکه زندگی شاعرانه و حس و حال شاعرانگی در او وجود دارد، بیان می کند: طبیعی است که این حس در هر چیزی خودش را نشان بدهد، برای همین هم خیلی به صورت طبیعی و نرمال عکاسی نمی کنم. من در عکس هم مثل نقاشی،

همچون همگرای هنر مندان رشته های مختلف شده است. هر سال هنر مندان و مدیران هنری مشهدو استان حتی اگر کدورتی از هم داشته باشند، با نام امام مهربانی در «منزلگاه هنر» دور هم جمع می شوند و با هر جایگاه و سمت هنری که دارند، در مقام یک خادم به پذیرایی از مردم و وا کس زدن کفش زائران و مداحی و نوحه خوانی و فعالیت های دیگر مشغول می شوند. یکی از شاخص های این خیمه هنری، یاد هنر مندان فقید مشهدی است که تصویرشان بر سردر منزلگاه مشاهده می شود.۶سال از این قرار عاشقی و برپایی منزلی به نام هنر در مسیر



● استفاده از نقاشی در هنر عکاسی

وی درباره وجه مشترک عکاسی با نقاشی اش می گوید: من یک نقاش واقع گرا نیستم و عکاسی بیشتر به این سبک نقاشی کمک می کند. برای من بیشتر نقاشی به عکاسی کمک کرده است. در نمایشگاه «روی دور کند، همین اتفاق افتاد. مثل این بود که از دست یک نقاش، قلم مو را بگیرند یا از دست یک شاعر، قلم را در بیاورند و به آن ها دوربین بدهند و بخواهند که نقاشی بکشد یا شعر بگوید.

عزتی مقدم در پایان از برنامه ها و فعالیت های آینده اش می گوید:

نمایشگاهی نقاشی در تهران و مشهد برگزار خواهم کرد. ۱۱۳ اثر برای نمایشگاه

در نظر گرفته ام. درباره عکاسی هم پروژه جدید، پیچیده و نسبتا دشواری را

شروع کرده ام و به محض اینکه به سرانجام برسد، نمایشگاه عکسم را هم برگزار خواهم کرد. برپایی نمایشگاه دیگری

نیز در برنامه هایم هست، ولی معلوم نیست کی به سرانجام برسد، چون کاملا

حسی است و باید مدتی بگذرد و ببینم در زندگی ام چه می گذرد و از طرفی من

به موضوع درمانگری هنر بسیار اعتقاد دارم و نقاشی برایم، نوعی درمان کردن

خودم است.

عشق توسط هنر مندان شهرمان می گذرد؛ منزلی برای باهم بودن و خدمت به زائرانی که با پای پیاده طی مسیر می کنند تا به آستان مقدس امام مهربانی ها برسند. هنر مندان در منزلگاه هنر، درس خدمت را مشق می کنند تا بخشی از این مسیر عشق را به نام خود ثبت کنند. آنچه در این خیمه عشق می گذرد، خدمت است و آنچه نصیب می شود، برکت. امسال هنر مندان مشهد از دوم تا پنجم مهر به صورت شبانه روزی در «منزلگاه هنر»، واقع در میدان فردوسی، ابتدای خیابان شهید قری، جنب مسجد امام خمینی حضور می یابند.

عزتی با اشاره به اینکه زندگی شاعرانه و حس و حال شاعرانگی در او وجود دارد، بیان می کند: طبیعی است که این حس در هر چیزی خودش را نشان بدهد، برای همین هم خیلی به صورت طبیعی و نرمال عکاسی نمی کنم. من در عکس هم مثل نقاشی،



«شبکه مخفی زنان» در نگارش دیالوگ ها که نشان دهنده تسلط وی بر ادبیات فارسی و سنت های فولکلور است، ریتم این مجموعه تا حدی کند از آب درآمده است و داستان بیشتر از آنکه جلو برود، در عرض گسترش می یابد. در واقع، شخصی نیست قصه در لوکیشن هایی که با دقت انتخاب و آراسته شده اند، «شبکه مخفی زنان» را به مجموعه ای چشمنواز تبدیل کرده است که مخاطب علاقه مند به ایران قدیم را سر ذوق می آورد.

در بخش مربوط به شخصیت پردازی نیز، این مجموعه توانسته است کاراکترهای پرتعدادش را با ظرافت، حول شخصیت میرزا محمود، بچیند و تعادل را در میان آن ها حفظ کند، هر چند که حضور تعدادی از این شخصیت ها بیشتر جنبه تزئینی و تبلیغاتی دارد. در نگاه اول، به نظر می رسد که این مجموعه، به معنای سینمایی کلمه، خالی از شخصیت است، اما دقت بیشتر به لحن کلی حاکم بر «شبکه مخفی زنان» نشان می دهد که فیلم ساز اساسا تمایلی به خلق شخصیت های پیچیده و عمیق ندارد، بلکه ترجیح می دهد لحن کلاسیک طنز خود را بر اساس تیپ ها پیش ببرد.

● خوش ذوق های جوسر

با وجود جنس متفاوت طنز و دقت نظر نویسنده



«۲۱۳۲ نفر می بینند» در جشنواره فیلم کوتاه



فیلم کوتاه «۲۱۳۲ نفر می بینند»، به کارگردانی کمیل سهیلی و تهیه کنندگی امیراطهر سهیلی و مسعود سهیلی از مشهد، به بخش آثار تجربی سی و نهمین جشنواره بین المللی فیلم کوتاه تهران راه یافت. جشنواره به دبیری مهدی آذریندار، ۲۷مهر تا ۲آبان ۱۴۰۱ برگزار می شود.

«مثلث» مشهد در جشنواره نمایش عروسکی



تئاتر «مثلث»، به نویسندگی مشترک قیس یساقی و محمد جواد مهدیان و کارگردانی قیس یساقی از مشهد، به بخش بزرگ سال نوزدهمین جشنواره بین المللی نمایش عروسکی تهران- مبارک راه یافت. در این دوره از رقابت ها، ۴۸نمایش

در بخش های «بزرگ سال»، «کودک، نوجوان و خانواده»، و «فضای باز، با هم رقابت می کنند که تئاتر مشهد هیچ نماینده ای در بخش های «کودک، نوجوان و خانواده»، و «فضای باز» ندارد. همچنین نمایش «از کجا آمدیم»، به کارگردانی محمد عاقبتی، هنرمند مشهدی، از تهران در بخش کودک، نوجوان و خانواده این جشنواره اجرا می شود.

معرفی داوران پژوهش جشنواره تئاتر استانی



داوران نخستین همایش پژوهشی (رضوان)، سی و دومین جشنواره تئاتر استان خراسان رضوی، معرفی شدند. به گزارش روابط عمومی جشنواره و برپایه احکام صادرشده ازسوی دبیر جشنواره، داوران نخستین همایش آقایان دکتر دومان ریاضی،

دکتر مهدی سیم ریز و دکتر حمزه ابراهیم زاده هستند. گفتنی

است دبیری علمی این بخش را دکتر محمد مداح حسینی برعهده دارد.



معاون فرهنگی واجتماعی شهرداری مشهد خبر داد **همایش تخصصی هنر های تعاملی شهری در مشهد برگزار می شود**



گروه هنر سازمان فرهنگی اجتماعی شهرداری مشهد، همایش تخصصی هنر های تعاملی شهری را برگزار می کند. به گزارش شهرآرا، حسین باغکلی، معاون فرهنگی واجتماعی شهرداری مشهد، در این زمینه گفت: جهان امروز، جهانی تحول یافته و ناهمگون با دهه های گذشته و حتی سالیان اخیر است و این دگرگونی و تحول، نمود ویژه ای در زندگی شهری و رفتار شهروندان داشته است. این تغییرات متأثر از نوآوری های نرم در بستر فضای رسانه ای و نیز نوآوری های سخت همچون ابداعات و فناوری های نوین، ما را با مخاطبان جدیدی مواجه کرده است که تعامل و کنش متقابل با آن ها، نیازمند قالب ها و سبک های هنری است که بتواند مبتنی بر بهره گیری از این نوآوری ها، تجربه جدیدی برای مخاطبان در عرصه عمومی فراهم آورد.

معاون فرهنگی واجتماعی شهرداری مشهد با تاکید بر جایگاه شهروندان به عنوان مخاطبان اصلی هنرهای شهری بیان کرد: آنچه اهمیت دارد، این است که ما به شهروندان و عموم مردم، نباید صرفا به دید یک مخاطب نظاره گر و غیر فعال نگاه کنیم، بلکه ایجاد زمینه مشارکت و تعامل شهروندان با رویکرد دریافت فعالانه پیام مدنظر است و البته ظرفیت هنرمندان و آثار هنری، می تواند این موضوع را به صورت خلاقانه و بدیع، طراحی و اجرا کند. وی درباره اهمیت برگزاری این همایش تخصصی گفت: از آنجاکه بهره گیری از هنرهای تعاملی در فضای شهری حداقل در ایران، موضوع نسبتا جدیدی است. در گام اول، تبیین موضوع و مرور تجربیات و مبانی نظری درباره آن، می تواند کمک موثری به هنرمندان کند و زمینه مشارکت و ارائه طرح های خلاقانه مرتبط را افزایش دهد. به این منظور، همایش تخصصی هنرهای تعاملی شهری با حضور استادان مطرح دانشگاهی برنامه ریزی شد و امیدواریم بتواند در شکل دهی به این جریان هنری شهری اثربخش باشد.

باغکلی در ادامه، درباره رویکرد شهرداری مشهد درباره این گونه از هنرهای شهری بیان کرد: یکی از رویکردهای اصلی شهرداری مشهد در حوزه هنرهای شهری، با توجه به تنوع و جذابیت های این قالب هنری و ظرفیت های تربیتی آن در انتقال پیام های شهروندی، توجه جدی به هنر تعاملی است و این موضوع در سال گذشته در دستور کار قرار گرفت و در سال جاری نیز با کمیت و کیفیت بیشتری اجرا خواهد شد. گفتنی است، همایش تخصصی یک روزه هنرهای تعاملی شهری، ۷مهر در کارخانه نوآوری برگزار می شود.

محمد عنبر سوز

در حالی که شبکه نمایش خانگی

روزهای شلوغی را سپری می کند و سرانه پخش سریال در این رسانه به بیش از یک قسمت به ازای هر روز رسیده است، «شبکه مخفی زنان» یک نمونه جداگانه و متفاوت محسوب می شود که نظر مخاطبان خاص خودش را جلب کرده است. این سریال با زمینه کمدی-درام تولید شده است و به لحاظ خصلت های اجرایی، روایت و انتخاب های کارگردانش، از ارزش هنری چشمگیری برخوردار است، هر چند که اثری با طیف گسترده مخاطبان نیست. در ادامه، نگاهی انداخته ایم بر ساختارهای متفاوت روایت و اجرای اولین سریال افشین هاشمی در شبکه نمایش خانگی.

● مهدی تاربخ

یکی از گونه های محبوب و بومی که تجربه نشان داده است در ایران به خوبی جواب می دهد، روایت یک داستان طنز در دل تاریخ است. دو مجموعه، شب های برره» و «قهوه تلخ»، به کارگردانی مهران مدیری، موفق ترین نمونه های این شکل از سریال سازی هستند که هر کدام در زمان خود، با استقبال پرشور مخاطبان مواجه شدند.

● تیپ سازی به سبک نمایش

یکی از محورهایی که «شبکه مخفی زنان» را از سایر

آثار شبکه خانگی متمایز می کند، الهامی است که این

مجموعه از پیشینه تئاتری کارگردانش گرفته است.

سریال افشین هاشمی، به لحاظ صحنه بندی (نه



در حالی که شبکه نمایش خانگی

روزهای شلوغی را سپری می کند و

سرانه پخش سریال در این رسانه به

بیش از یک قسمت به ازای هر روز

رسیده است، «شبکه مخفی زنان» یک نمونه جداگانه

و متفاوت محسوب می شود که نظر مخاطبان خاص

خودش را جلب کرده است. این سریال با زمینه

کمدی-درام تولید شده است و به لحاظ خصلت های

اجرایی، روایت و انتخاب های کارگردانش، از ارزش

هنری چشمگیری برخوردار است، هر چند که اثری با

طیف گسترده مخاطبان نیست. در ادامه، نگاهی

انداخته ایم بر ساختارهای متفاوت روایت و اجرای

اولین سریال افشین هاشمی در شبکه نمایش خانگی.

● مهدی تاربخ

یکی از گونه های محبوب و بومی که تجربه نشان داده است در ایران به خوبی جواب می دهد، روایت یک داستان طنز در دل تاریخ است. دو مجموعه، شب های برره» و «قهوه تلخ»، به کارگردانی مهران مدیری، موفق ترین نمونه های این شکل از سریال سازی هستند که هر کدام در زمان خود، با استقبال پرشور مخاطبان مواجه شدند.

● تیپ سازی به سبک نمایش

یکی از محورهایی که «شبکه مخفی زنان» را از سایر

آثار شبکه خانگی متمایز می کند، الهامی است که این

مجموعه از پیشینه تئاتری کارگردانش گرفته است.

سریال افشین هاشمی، به لحاظ صحنه بندی (نه